

των Ιατρών κ. Φραγγοπούλου και Ίγγλωση μερίμνη των ένταυθα συγγενών αυτού, διά να εύρωσιν αυτόν οι άφικνούμενοι άδελφοί κ.λ.π. συγγενείς του έν τη ένκλησία.

Αι οικίαι και τα διάφορα άλλα μέρη, έν των όποιων έπρόκειτο να διέλθη ή νεκρική πομπή ήσαν κατάμεστα κόσμου είς πολλές χιλιάδας, άμφοτέρων των φύλων.

Είς την κοσμοπλημμύραν εκείνην διακρίνεται ο Νομάρχης μας κ. Γ. Γεωργιάδης, ο Δήμαρχος κ. Κ. Καραντινός, ο νέος τοιοῦτος κ. Β. Βαυδωρος, ο διοικητής τής Χωρικής Μαρκησιαννάκης και ο Μοίραρχος κ. Τσουγκράκης μετ' άρκετής δυνάμεως άνδρών.

Κατά την έκφορην κατέφθασεν αυτόκλητος ή Φιλαρμονική Ληξουρίου, ή όποια σταθείσα πρό τής βαδίζούσης νεκρικής πομπής επαιάνισε πένθιμον έμβατήριον, άγνοούσα την έπιθυμίαν των οικείων του νεκρού, ότινες έδήλωσαν αυτήν είς την Έπιτροπήν τής Φιλαρμονικής Σχ. Κεφαλληνίας και την Φιλαρμονικήν Λειβαθούς, όταν αύται από τής προτεραιάς προσεφέρθησαν δωρεάν να παρακολουθήσωσι την κηδείαν.

ΕΝ ΤΗ ΟΙΚΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΑΥΤΗΣ

Το έσωτερικόν έν γένει τής οικίας του θανόντος παρουσιάζει εικόνα βαθυτάτου πένθους και λύπης άφάτου προκαούσης συχνά την συνδρομήν των Ιατρών είς τους οικείους του νεκρού.

Επί τής θύρας τής εισόδου κρέμανται πένθιμα παραπετάσματα έκ κασμιρίου, επ' αυτών δε τα άρχικά στοιχεία Χ. Β. άνωθεν δε αυτών όριζόντιον άλλο παραπέτασμα ένωτικόν των παραπλεύρως καθέτων έκ πλούς.

Η Βαλλιάνειος Σχολή, ως και το Ταχυδρομικόν γραφείον, είς το άνω μέρος τής θύρας των φέρουσι μέγα φίσκο έκ μούρου κασμιρίου με τα άρχικά στοιχεία Χ. Β.

(Έν σχετική παραβάσει σημειώτεον ότι λόγω πένθους και τα ένταυθα καταστήματα Φιλαρμονικής Σχ. Κεφαλληνίας, Βαλλιανείου Σχολής, Γυμνασίου, Έλλην. Σχολείου, Έμπορικής Σχολής, είς ένδειξιν πένθους είχαν από πρώτας άνηρτημένην μεσίσιον την κυανόλευκον, ένφ είς το Ληξουριον έκτός των ιδιωτικών καταστημάτων και τα ίστοφόρα άνηρτησαν μεσίσιον σημαίαν).

ΠΡΟ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

Πάντα τα περίξ του Ναού όρατά μέρη ήσαν κατελιμμένα γυκνότετα από πολύν κόσμον άμφοτέρων των φύλων, κατά το πλείστον θακρόντα.

Η πρόσσις ταῦ Ναού του 'Αγίου Βασιλείου ήτο έπιθλητικώς διακεκοσμημένη διά πλουσίον κασμιρίων παραπετασμάτων φερόντων τα άρχικά στοιχεία Χ. Β. άνωθεν δε αυτών όμοιον εκείνου τής θύρας τής εισόδου.

ΕΝ ΤΩ ΝΑΩ

Ο έσωτερικός διάκοσμος έν τῷ συνόλω του παρουσιάζει όψιν βαθυτάτου πολυτέμενου πένθους, ένφ τα πολύχρωμα άνθη τα κοσμοῦντα το μελανοκαλυπτον ίκρίον υπό το φῶς των πνευμάτων πολυελαίων θάλλοντα ακόμη σχετικώς επενθιμίζον το προφητικόν « άνθρωπος ώσει χόρτον αι ήμέραι αυτού και ώσει άνθος του άγρού-όπως εξανθήσει ».

ΠΕΝΘΙΜΟΣ ΣΥΜΝΟΔΕΙΑ

Πλησιαζούσης τής ώρας τής έκφορας, ή κοσμοπλημμύρα όλοῦν ηδύσασε μέχρι άνωπέφρου συνωστισμού. Κατά την 3ην ακριβώς ώραν πρό τής οικίας του νεκρού φέρονται τα άρχικα έξαπτέρυγα, έπονται οι Σ. Μητροπολίτης και Κληρικοί και πολλοί κρατούντες στέφανα φυσικά τε και τεχνητά πολυτελή.

Ο Σ. Μητροπολίτης μετ' του Ιερέως του εισέρχεται είς τὸν νεκρικόν θάλαμον, όπου κατετέθησαν πλείστοι στέφανοι, ως των έν Κεραμιαίς Βαλλιανείου Γυμνασίου, του Έλληνικού Σχολείου, καταλλήλως και συγκλητικῶς προσφωνήσαντος του Γυμνασιάρχου κ. Γ. Μασούρα, τής 'Ιεράς Μονής 'Αγίου Γερασίμου, Λαου Πάλλης, τής έν Ληξουρίῳ 'Εκπαιδευτικής Σχολής 'Απόρων Παιδῶν και Φιλαρμονική: Πάλλης, τοῦ δημοδιδασκάλου του Βαλλιανείου Σχολείου 'Ιωάννου Μοσχονά, των οικογενειῶν Μιχαήλ, Τιμοθέου, Παναγή, Ειρήνης, Νικολάου, Γεραζίου και Δημητρίου Βαλλιάνου, των μαθητῶν και μαθητριῶν Κεραμιῶν, τής οικογενείας Καμήλου, τής Κοινότητος Πετσάδων, τής Κοινότητος Κεραμιῶν, των αδελφῶν Γ. Φωιά, των κατοίκων Καραβάδου, του Πεγουλῆ Δικαιοδοπούλου και Ευριδικῆς Καραβά, των μαθητριῶν Ευτυχίας Αύγουστάτου, 'Ισμήνης Βουτσινά και 'Αλικῆς Φωτεινάτου, τα πλείστα βρόχιμα τεχνητά, τινά δε έκ φυσικῶν άνθῶν πολυτελή και δύο, τα όποια ζέν έφερον ταινίαν και συνεπῶς εὔτε όνομα.

Η ΕΚΚΙΝΗΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ

Ηδη ο Σ. Μητροπολίτης μετὰ τα κεκανονισμένα άπέρχεται, δίδων το σύνθημα τής εκκινήσεως τής νεκρικής πομπής, υπό τους πένθιμους ήχους των κωδῶνων άπασῶν των έν Κεραμιαίς εκκλησιῶν, ως και οι Ιερείς και διάκονοι 30 τὸν αριθμόν, οι πλείστοι των όποιων γεγηραότες, παρατεταγμέν: είς δύο στήχους και έχοντες μετὰ των τὸν Σ. Μητροπολίτην.

Τοῦ σεβαστοῦ νεκροῦ ή σορὸς βιστάξεται υπό εργατῶν αυτοδούλως προσφερθέντων, κυκλοῦται δε υπό των συγγενῶν και φίλων και ακολουθεῖται υπό πολλοῦ κόσμου άμφοτέρων των φύλων μέχρι του Νχοῦ, είς τὸν όποιον ή εισόδος μετὰ βίας και μεγάλης στενοχωρίας κατορθοῦται ως έκ τής κοσμοπλημμύρας: τέλος πάντων αποτίθεται ή σορὸς είς το μελανοκαλυπτον και μεγαλοπρεπές ίκρίον.

Η ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Αφού ο Κλήρος κατέλαβε τὰς θέσεις του ένθεν κακειθεν του 'Επισκοπικοῦ θρόνου, έφ' εὔ έχοροστάται ή Α. Πανιερότης ο Μητροπολίτης, αρχεται ή ακολουθία υπό των καλλιφώνων ψαλτῶν, άμα τῇ ενάρξει τής όποιας έφάνη ή συγκίνησης είς τα πρόσωπα των ένκλησιαζομένων δια διαφόρων δηλώσεων έπιταθείσα είς θρήνους, όταν ο Χορὸς καλῆ δια τὸν τελευταίον άσπασμόν, πρό του όποίου ο καθηγητής του Γυμνασίου Κεραμιῶν πρωθερέδ: κ. Γ. Βλάχος ο ήμέτερος Διευθυντής κ. Α. Ι. Σάρλος και ο μαθητής τής Τετάρτης τάξεως του Γυμνασίου Κεραμιῶν κ. Δ. Τζαντετάτος άπήγγειλον επικήδειους λόγους, οἱ δημοσιεύ: μεν κατωτέρω, δι' ὧν εξαίρεται ή δράσις του νεκροῦ.

Μετὰ ταῦτα αρχεται ο άσπασμὸς του νεκροῦ, δοτις ως έκ του πολλοῦ κόσμου παρετάθη επί ώραν περίπου: ένταυθα μάλιστα προσθέτομεν, δι: και μικρά παιδιὰ δια των οικείων των ύψούντο και ήσπάζοντο με δάκρυα είς του: όφθαλμούς.

Η ΚΟΡΥΦΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΩΣ

Κατά την άπαγγελίαν των λόγων ή συγκίνησης των ένκλησιαζομένων ηδύσασεν επί πολὺ, ιδίᾳ δε κατά την υπό του ήμέτερου Διευθυντοῦ άπαγγελίαν ποιήματα κορυφωθείσα.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μετὰ τὸν τελευταίον άσπασμόν εκάλυφθη ο νεκρός και άπέμεινεν έν τῇ εκκλησία, κλεισθείσῃ. Θά διατηρηῆ δε έν αὐτῇ μέχρις άφίξεως των αδελφῶν αυτού, όποτε θα άποτεθῆ είς το έν τῷ κοιμητηρίῳ τής εκκλησίας κεντάφιον τής οικογενείας

α: Βαλλιάνου, πρό του δπλοῦ ύψῆσαι μεγαλοπρεπῶς εξ' άλαξείτου Πεντελείου μαρμαροῦ άραμν τῷ άειμνήτου Σπυριδωνος Βαλλιάνου εικόνας τῶν γέροντι τουτον, καθ' ή: επικήν έρβρει εργατικῆν ένδυμασίαν, τσαρούχια, άπρη σκούρικ, έφερε δε είς τῇ: άριστερῶν χείρῃ τὴν άγκλίτσά του, κίτῳεν δε τῇ: δεξιά: κραμάμενον φλασι.

ΑΠΑΓΓΕΛΟΕΝΤΕΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ ΛΟΓΟΙ

Α) 'ΠΡΩΘΙΕΡΕΩΣ κ. Γ. ΒΛΑΧΟΥ (Κεκορητοῦ Κομνην. Κεραμιῶν)

« Δίκαιος ως Φοινίξ άνθήσει και έσει κέδρος ή έν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσει ».

(ψ. λμ. νά.)

ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ

Αιδέσιμον πρεσβυτέρου και λοιπῶν των πενθούτων όμήγουρι.

Οὐδεις μέγας έν τῇ γῆ: το μεγαλειον του ανθρώπου ύφίσταται είς την 'Αθανασίαν, τῆς άπολαύει οὗτος έν ούρανοις, εργαζόμενος έν τῇ γῆ την άρετήν και την δικαιοσύνην.

Το ύψιχομον, το άειθαλές και το καρποφόρον του Φοινίκος έχων ο δίκαιος, και έκ τής φυτουργίας τής άρετῆς: ώριμον και ηδιστον καρπὸν φέρων, εὐώδης ως ή κέδρος του Λιβάνου, άσσητος, πολὺκλαδης κατάσκιος παρίσταται άπέναντι του Θεοῦ, δια τής πρός τὸν πλησίον αγάπης και δια τής εκπληρώσεως τείων ένταλῶν. Πεφυτευμένος ο δίκαιος έν τῷ οίκῳ του Κυρίου, έν τῇ Εκκλησίᾳ Θεοῦ ζώντος, θέλει εξανθήσει είς τὰς έπουρανιους μονάς.

Πρός τὸν καρποφόρον Φοινίκα όντως, δυνάμεθα να παραβάλωμεν, κατά τὸν εμπνευσμένον ψαλμῶδον, τὸν προκείμενον νεκρόν, τὸν έν εἰρήνῃ ηδῆ αναπαύμενον, του όποίου ή εμπλεως πνευματικῶν καρπῶν ψυχῆς ως δικαία μετὰ των δικαίων νῦν έν Ούρανοις συναγάλλεται τὸν έντιμον και ενάρτερον πολίτην, τὸν άνεκτήμητον φίλον, τὸν λατρευτὸν σύζυγον, τὸν φιλόστοργον πατέρα, τὸν άφωσιωμένον αδελφόν, τὸν πρό μικροῦ αἰφιδίως εκδημήσαντα και πρός Κύριον μεταστάντα, τὸν άληγομόνητον Χριστοφοράκην. Καί επέρρωτο είς έμέ μόλις άπογευσάμενος τής εἰλικρινοῦς σου φιλίας, και ως εφημέριον τής Εκκλησίας σου και ως καθηγητῆν τής Σχολῆς σου, κατά το βραχύτατον τουτο έξάμηνον χρονικόν διάστημα τής ένταυθα παραμονῆς μου, μόλις αγασάμενος τὸν υπέροχον και άλλτροῦσιτικόν χαρακτήρα σου, τὴν ζηλευτῆν χριστιανικήν σου συμπεριφορὰν και έν γένει δλας τὰς μεγάλας και δυσσευρέτους εκείνας δια τὴν σήμερον ύλόφρονα εποχήν άρετάς σου, αἴτινες σε καθίστων σεβαστόν και προσφιλή είς πάντας, επέρρωτο λέγω είς έμέ, εκπληροῦντα λυπηρὰν έντ' αὐτῇ έν φ' άνήκω συλλόγου των καθηγητῶν τῆς ένταυθα Βαλλιανείου Σχολῆς, ίνα σοι αποτίσω τὸν εὐσεβῆ φόρον σεβασμοῦ και αγάπης, επιπέων επί του νεκροῦ σου τα όλίγα ταῦτα άνθη, αἴνα σοφοράδην συνέλεξα έκ του οἴκου τῆς λιμῆνος τῆς μεγαλειώδους κατά Χριστὸν πολιτείας σου.

ΑΠΑΓΓΕΛΟΕΝΤΕΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΙΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΕΒΛΟΤΗΤΗ ΚΗ ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΙΣΙΟΓΡΟΙ

Ατανοήθη ο νεκρός και άπέμεινεν έν τῇ εκκλησία, κλεισθείσῃ. Θά διατηρηῆ δε έν αὐτῇ μέχρις άφίξεως των αδελφῶν αυτού, όποτε θα άποτεθῆ είς το έν τῷ κοιμητηρίῳ τής εκκλησίας κεντάφιον τής οικογενείας

αείμνηστος οὗτος τῆς μεγάλης τῶν Βαλ-
 λιάνων οικογενείας γόνος με εὐφυῆν λε-
 πτοτάτην, με δξύνοϊαν πνεύματος κατα-
 πληκτικῆν, με διορατικότητα νοῦ εισδύ-
 σουσιν εἰς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς τοῦ μεθ' οὗ
 συνωμίλει, με ἰσχυράν καὶ πνευματώδη
 κρίσιν καὶ με πρακτικὴν μόρφωσιν οὗ τὴν
 τυχοῦσαν, κατώρθωσε νὰ μεγαλοουργήσῃ
 ἐν τῇ Κοινωνίᾳ, ἐν ἣ ἔδρασε καὶ ἀ δημι-
 ουργήσῃ ἰδιάζοντα ἠθικὸν χαρακτήρα, με-
 τὰ σεβασμοῦ ἱστάμενον ἐν τῇ ψυχῇ τῶν ἀ-
 πανταχοῦ Κεφαλλήνων. Διὰ πάντα Κε-
 φαλλήνα ὁ Χριστοφοράκης τὸ ἰδεώδες
 τῆς ἐμφύχου ἠθικῆς τελειότητος. Ἦτο ὁ
 προστάτης καὶ ὁ παρήγορος ἄγγελος τῶν
 δυστυχοῦντων παρ' οὗ ἠγαπάτο διὰ τὸ γλυ-
 κύθυμον καὶ πρόθυμον τοῦ χαρακτήρος του·
 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν χριστιανικὴν
 εὐπροσηγορίαν καὶ ἀδελφικὴν οἰκειότητα
 μεθ' ἧς πρὸς αὐτοὺς ἐφαίνετο, ἐφαρμίζων
 πάντοτε ἐν τῷ ἔργῳ τῆς πρὸς τὸν πλησί-
 ον ἀγάπης τὸ « μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου
 τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου ».

Ἦτο ὁ παροχεὺς διηγενοῦς καὶ ἐνιαυσί-
 ου ἐργασίας εἰς ἀξιοσεβάστον ἀριθμὸν ἐρ-
 γατῶν, πατρικῶς πάντοτε μεριμνῶν καὶ
 φροντίζων δι' αὐτοὺς τε καὶ τὰς οικογενεί-
 ας των.

Ἦτο ὁ μόνος ἔμπιστος καὶ ἀξιόπιστος·
 σύμβουλος πάντων σχεδὸν τῶν ἐν τῇ περι-
 οχῇ ταύτῃ οἰκούντων καὶ τῶν πέραν ταύ-
 τῆς, οἵτινες μετ' ἔμπιστοσύνης προσήρ-
 χοντο πρὸς αὐτόν, ὅπως τύχῳσι πολυτίμου
 καὶ περιζητήτου συμβουλῆς του.

Οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ περιοχῇ κατ' ἀπαρά-
 δατον κανόνα ἐκάνονίζεν οικογενειακὴν ἢ
 κτηματικὴν ὑπόθεσιν του, χωρὶς προηγου-
 μένως νὰ ἀποφανθῇ καὶ γνωμοδοτήσῃ ὁ
 Χριστοφοράκης. Καὶ πολλάκις παριστά-
 μεθα ἡμεῖς αὐτοὶ μάρτυρες τοιούτων ἐπει-
 σοδίων ἔχοντες τὴν εὐτυχίαν τότε νὰ συγ-
 καθήμεθα κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς μετ'
 αὐτοῦ· διεκόπτετο δὲ πρὸς στιγμὴν ἢ ὀμι-
 λία μας, προσκαλουμένου τοῦ αείμνηστου
 ἰδιαιτέρως παρὰ διαφόρων προσερχομένων,
 ἵνα τῷ ἐκφράσῃ τὸ ἀπόρρητον τῆς ψυ-
 χῆς των καὶ ἀκούσῃ τὴν σοφὴν συμβου-
 λὴν του, τὴν ὁποίαν μετὰ θρησκευτικῆς
 εὐλαθείας πάντοτε ἐξετέλουν.

Οἰκογένειαι τῆς περιοχῆς, ἐν αἷς ἡ ἀρμο-
 νία μεταξὺ τῶν μελῶν των εἶχε διαταρα-
 χθῆ καὶ ἐν ἐχθρικότητι διετέλουν, διὰ τῆς
 ἠθικῶς ἐπιβαλομένης φυσικογνωμίας τοῦ
 Χριστοφοράκη τὰς σχέσεις ἐπανελάμβανον
 καὶ ἡ εἰρήνη μεταξὺ αὐτῶν ἀποκαθίστατο.

Ἡ ἄδολος ἢ ἀγνή ἢ εὐαίσθητος ἢ δι'
 ὅλους πονοῦσα ψυχὴ του ἔχαιρε πάντοτε
 μετ' ἐκείνων, οἵτινες τὴν εὐτυχίαν ἐδοκίμα-
 ζον καὶ ἔπασχε καὶ ἐθλίβετο μετ' ἐκείνων,
 οἵτινες ὑπὸ τῆς δυστυχίας ἐπλήττοντο.
 Ἐχαιρε κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῶν
 χαϊρῶντων καὶ συνέπασχε μετὰ τῶν πα-
 σχόντων.

Ἐν ᾧ δὲ ἦτο πεπροικισμένος με τὸσαῦτα
 καὶ τηλικαῦτα φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα προ-
 σόντα, οὐχ ἦττον παρουσιάζετο ἐνώπιον
 τῆς κοσμικῆς ματαιότητος, ὡς μηδὲν ἔχων
 ἐν ᾧ τὰ πάντα κατεῖχε, διότι ὄντως κατεῖ-
 χεν ὁ αείμνηστος νεκρὸς ἐν τῇ ψυχῇ του
 τὴν τοῦ Εὐαγγελίου ἠθικὴν, τὴν ταπεινοφρο-
 σῶνῃ ἐπιβάλλουσαν. Ἡ ταπεινοφρο-
 σῶνῃ του παντοῦ ἐξεδηλοῦτο, ἀποφεύγον-
 τος πάντοτε ἐπιμελῶς καὶ ἀδυστηρῶς, πᾶν-
 τα θόρυβον, ὅστις θὰ ἐδημιουργεῖτο περὶ
 τὸ ὄνομά του.

Δὲν παρέλιπε δὲ ποτὲ εὐκαιρίαν, ὅπως
 ἐκδηλώσῃ τὸν σεβασμὸν του καὶ τὴν ἀφο-
 σίωσιν του πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ Χρι-
 στοῦ, τῆς ὁποίας πάντοτε τὰς ὑψηλὰς ἐπι-
 ταγὰς ἔργῳ τε καὶ λόγῳ ἐτήρει δίδων αὐ-
 τὸς πρῶτος τὸ παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους
 διὰ τοῦ τακτικοῦ καὶ ἀνελλιποῦς κατὰ τὰς
 Κυριακὰς ἐκκλησιασμοῦ του καὶ τῶν λοι-
 πῶν χριστιανικῶν του πράξεων, τοῦ πρὸς
 τὸ θεῖον σεβασμοῦ του.

Ἀλλὰ μήπως ἡ εὐκαρπος ἀρετῶν ψυ-
 χῆ του ὑστέρει εἰς τὰς πρὸς τὴν πατρίδα
 ὑποχρεώσεις καὶ εἰς τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπε-
 ρίριστον ἀγάπην; Μήπως καὶ ἡ μεγάλη
 αὐτῆ τῆς φιλοπατρίας ἀρετῆ δὲν διέλαμψε
 καὶ ἐφώτισε τὴν ὄλην του φωτοβόλον δρᾶ-
 σιν κατὰ τὸν ἀτυχῆ ἡμῶν πόλεμον τοῦ
 1897;

Τότε ἔφεδρος ὢν κληθεὶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ
 στρατοῦ ἐπέσθη παρ' ἰσχυόντων ἀνωτέρων
 ἀξιωματικῶν, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μεγάλην
 τοῦ οικογένειαν, νὰ παραμείνῃ ἐν τῷ ἀσφαίρῳ
 τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ ἀποφύγῃ οὕτω τὰς
 κακουχίας τῆς ἐστρατείας καὶ τοὺς κινδύ-
 νους τοῦ πολέμου· πλὴν ἡ ὑπερήφανος ἑλλη-
 νικὴ αὐτοῦ ψυχὴ καὶ ἡ ἐπίγνωσις τοῦ ἀλη-
 θοῦς πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος δὲν τῷ ἐ-
 πέτρεψαν νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν ταύτην καὶ
 ἔσπευσε νὰ ἀπέλθῃ ἐκεῖ ἔνθα ἡ φωνὴ τῆς κιν-
 δυνουσύσης του πατρίδος τὸν ἐκάλει. Καὶ ὄν-
 τως ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μάχεται μετὰ γεν-
 ναιότητος ἐν Πέντε Πηγαδίοις ὑπὸ τὰς διατ-
 γὰς τοῦ γενναίου Κεφαλλήνου λοχαγοῦ Σολω-
 μοῦ, τοῦ ποτίσαντος με τὸ ἴδιόν του αἷμα τὴν
 ἱεράν τῆς Πατρίδος γῆν, καὶ ὀλίγου δεῖν καὶ
 ὁ προκείμενος προσφιλες νεκρὸς ἐκινδύνευσε
 νὰ πέσῃ παρὰ τῷ ἡρωϊκῷ λοχαγῷ του, ἀπο-

σπᾶσας τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ συγχαρητήρια
 τῶν συμπολεμιστῶν του, διὰ τὴν ἀνδρείαν του.

Ἀλλὰ τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον νὰ ἀπα-
 ριθμήσω ἀπὸ τὸς πολλαπλᾶς καὶ πολυω-
 νόμους ἀρετᾶς σου, μεθ' ὧν θαυμάσιως ἐκο-
 σμεῖτο ἡ τρισευγενὴς ψυχὴ σου· ἐπιλείψει
 μοι ὁ χρόνος ἐκδιηγούμενος τὰ ἀνεκδιή-
 γητα προτερήματά σου. Ἦσο ἡ ψυχὴ, ἡ
 κινήτριος δύναμις τῆς ὄλης περιφερείας,
 ἡ ἴς σὲ ἐλίτρευε, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆ ἀπο-
 τόμως ἀπέπη, καὶ ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς ἡ
 προσφιλες σου περιοχὴ ἐνεκρώθη. Τὰς Κε-
 ραμιὰς τὰς ἠγάπησας, τὰς ἐλάτρευσας, ἐ-
 δώρησας εἰς αὐτὰς ὄλην σου τὴν δαιμόνιον
 ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν δρᾶσιν, καὶ ἦδη ἐπάνω
 εἰς τὸ ἱερόν διὰ σὲ χῶμα των ἀφῆκας τὴν
 τελευταίαν σου πνοήν, ἵνα διαπιστάσῃς εἰς
 τὴν ἱστορίαν αὐτῶν, οἱ καὶ τὴν ζωὴν Σου
 ὑπὲρ αὐτῶν ἐδώρησας.

Δὲν ἦτο τυχαῖον οὐδ' ὁ μέγας φιλόανθρωπος
 Βαλλιάνος νὰ σεβέσῃς ἐπάνω εἰς τὸ χῶμα
 καὶ ὄχι εἰς τὴν κλίνην σου, τὴν στιγμὴν
 ἐκείνην ἐπραγματοποιεῖτο ὁ ἀσβεστος πό-
 θος τῆς ψυχῆς, σου ἡ ἱερὰ ἐπιθυμία σου νὰ
 τερματίσῃς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον βίον ἐ-
 πάνω εἰς τὸ πολυαγαπητόν σου ἔδαφος τῶν
 Κεραμιῶν.

Ἀλλ' ἐὰν δι' ὅλους τοὺς Κεφαλλήνας,
 τοὺς εὐτυχῆσαντας νὰ σὲ γνωρίσωσι ἐκ τοῦ
 πλησίον, αἱ ἀναμνήσεις τοῦ ἰδιάζοντος κα-
 τὰ τὴν ἀρετὴν χαρακτήρος σου, θὰ παρα-
 μελῶνιν ἀνεξίτηλοι ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν,
 δι' ἡμᾶς τοὺς καθηγητὰς τῆς Σχολῆς σου
 καὶ διὰ τοὺς παρερευθέντας κατὰ τὴν πρω-
 ταν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐν τῇ τελε-
 σθείσῃ ἑορτῇ ἐπὶ τῇ καταθέσει τοῦ θεμε-
 λίου λίθου τῆς Βαλλιανείου Σχολῆς, θὰ
 διατηρήσωμεν πλὴν τῶν ἄλλων καὶ τὴν
 ἀναλλοίωτον ἐντύπωσιν τῶν γεγονότων τὰ
 ὁποῖα, ὡς ἐν κινήματογραφικῇ ταινίᾳ ἐξε-
 τυλίχθησαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας καὶ
 μᾶς ἐρριψαν ἀπὸ μίαν ἀφάνταστον χαρὰν
 εἰς μίαν τρομακτικὴν καὶ συνεχῆ λύπην.

Εἶναι δυνατὸν νὰ λησμονήσωμεν τὴν
 31 Ὀκτωβρίου, ὅσοι ἠτύχησαμεν νὰ συν-
 εορτάσωμεν μαζί σου τὴν ὥρασαν ἐκεί-
 νην καὶ ἀλησομένην ἑορτήν, τὴν μνημει-
 ῶδη ἐκείνην ἡμέραν, ὡς κατὰ τραγικὴν
 σύμπτωσιν, ἐν τῷ ἐκφωνηθέντι κατὰ τὴν
 ἡμέραν ἐκείνην λόγῳ μου, τὴν ἀπεκάλεσα;

Εἶναι δυνατὸν νὰ λησμονήσωμεν τὴν
 χαρὰν εἰς τὸ πέλαγος τῆς ὁποίας διαρ-
 κούσης τῆς τελετῆς ἡ μακαρία σου ψυχὴ
 ἔπλεε βλέπουσα νὰ πραγματοποιῶντας
 (Συνέχεια ὀπισθεν)

Β.) **ΑΝΔΡΕΟΥ ΣΑΡΛΟΥ**
 (Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος ταύτης)

Μ' ἀνθη τὸ ὄραϊας Λειβαθοῦς Χριστόφορε σὲ οραίνω
 με δάκρυ λυπηρότατο με Λόγον πονεμένο !
 καὶ ἡ λύπη ἢ ἀπότομη με φέρει σ' ἀπορία
 ἂν πεθαμένος κοίτῃσαι καὶ δὴ νεκροῦ σιωπῆ
 ἢ ἐξαπλωμένος κατὰ γῆς καθῶς ἐσυνήθοῦσες
 εἶσαι ἐν νόσῳ θερυνῆ ὁπότε σιωποῦσες ;
 Μήπως τὸ ἴσχος τοῦ βορρᾶ σ' ἐπάγωσε προσκαίρω
 καὶ ἡ ψυχὴ ἀδυνατεῖ
 νὰ κάμῃ κίνησ' ὁρατὴ
 καὶ στὴν ἀπάτη βασίζομαι Εἶναι δεινὸ τὸ μέρος !
 Μᾶς, ἔφυγες Χριστόφορε ἡ ὀπτικὴ ἀπάτη
 κατέλαβε πάντων ἡμῶν τὸ θολωμένο μάτι ;
 Ἀλλοίμονον ! Ἀπέθανες πρότερον νὰ τὸ πιστέψω.
 Πρόπει, καὶ λέξεις σπαραγμοῦ δύναμι' ἐγὼ νὰ δρώσω,
 γιὰ νὰ ἐξάρω δωρητὰ, τὰ ἔργα σου τὰ τόσα,
 ἔργα ποῦ δὲν μπορεί ποτε νὰ ἀρνηθῇ ἡ γλῶσσα ;
 Δὲν σοῦ χρειάζεται εὐχὴ ἀνθρώπων ἐπιγεῖων,
 ἀφοῦ φιλοανθρωπία σου λάμπει πρὸ τῶν Ἁγίων !

Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα κακὴ νὰ πιάσω πέννα
 εἰς τὴν ἀκμὴ τοῦ βίου Σου, Χριστόφορε, γιὰ Σένα,
 Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα ὁ Χάρος; Σὲ πάρη
 χωρὶς κανένα νόσημα ποῦ ἦσο τὸ καμᾶρι
 τῶν δυστυχῶν καὶ τῶν πτωχῶν καὶ ὄλης τῆς κοινωνίας
 τέκνον μεγαθυμότατον νήσου Κεφαλληνίας !

Δυστύχημα σπαρακτικὸ ὡς φαίνεται προβάλλει
 Ἀπέθανε ! Ἐπάγωσε δὲν θέλει παιὰ νὰ θάλλῃ !
 Μετέστη ὁ φιλόανθρωπος στὴν Οὐρανία χώρα
 καὶ δὲν ἀκούει τώρα
 τοὺς στίχους ὁποῦ ἔπλεξα νὰ τόνε στεφανώσω
 τεκμήριον ἐλπίδος ὅτι οὐδὲν ἀποδοῦν

ΤΑΚΣΒΑΤΕΙΟΣ
 Δὲν με ἀπὸ τὸν Χριστόφορο ἐξήντησάν με βία σὺν
 γιὰ τὴν ἡμᾶς περιφρονεῖς καὶ πᾶς ἄλλοῦ νὰ λήσῃς ;
 Πιὸς λόγος σὲ ἠγάπησάν ν' ἀφῆσῃς τὴν εὐτυχίαν
 καὶ εἰς τὰ χῶματα νὰ μῆσῃς γιὰ ναῦτος ἡούλιαν ;
 Ποιὸς δαιμόν σὲ ἐφθόνησε καὶ μᾶς ἐγκαταλείψεις,
 καὶ ἐβύθισες τὸν κύκλο μας στὰ τάρταρα τῆς λύτης ;
 Χάρος διὰ τῆς σπάθης σου τὸ Ἔλεος θεοῦ εἰς
 καὶ εἶσι τὸ μέλλον τὸ εὐρὸν κατάρμαρα στελίσεις !

ΤΟΙΣΤΑΒΟΚΑΙ
 ΤΟΙΣΤΑΒΟΚΑΙ
 ΤΟΙΣΤΑΒΟΚΑΙ

οί κόποι και οί μόχθοι σου, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ δ.δακτηρίου, ἦν παντοιοτρόπως προσεπάθεις νὰ ἐκδηλώσῃς, ἐν ταῦτῳ δὲ κατὰ τὸ σῦνηθες τοῦ χαρακτῆρός σου καὶ νὰ ἀποκρούῃς;

Ἐἶναι δυνατὸν ἡμεῖς καὶ οἱ ὑπὲρ τριακόσιοι μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῆς Σχολῆς σου νὰ λησμονήσωμεν τὸν ἐνθουσιασμὸν, ἐξ οὗ κατὰ τὴν εὐτυχῆ ἐκείνην πρωΐαν ἐιπνεύσθης καὶ τὸν ὅποιον μετὰ τόσης δυνάμεως μετέδωκας καὶ εἰς ἡμᾶς, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποίου διατελῶν μᾶς προσέφερες τὰς τελευταίας περιποιήσεις σου, δεχόμενος καὶ οὐ μοιραίως τὰς τελευταίας ἡμῶν εὐχάς;

Ἄλλὰ νῦν οὕτως ἔδοξε τῷ Θεῷ πρὸ τῶν ἀνερμηγνυμένων καὶ ἀνεξιχνιάσιων αὐτοῦ βουλῶν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἰδίᾳ ὁ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ κύπτῃ τὸν αὐχένα ἀ-

ναφωνῶν ὡς ὁ Ἰωβ:

« Ἐὰν τὰ ἀγαθὰ παρελάβομεν ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου, δὲν πρέπει νὰ ὑπομείνωμεν καὶ τὰ κακά; Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο, ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξε, οὕτω καὶ ἐγένετο εἰς τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. »

Καὶ ἤδη ἀλησμόνητε Χριστοφοράκη, δέχθητε δι' ἐμοῦ, τὸ ὑστατον χαῖρε καὶ τὴν ἀπεριόριστον εὐγνωμοσύνην τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς μαθητιώσης νεότητος τῆς Βαλλιανείου σου Σχολῆς, τὴν ὁποίαν τοσοῦτον ἠγάπησας, μετὰ τόσης ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ὑπὲρ αὐτῆς δυνάμεως εἰργασθῆς καὶ ἡμεῖς, ὡς νὰ προηορῶντο τὸν ἐπικείμενον καὶ ἀπροσδόκητον θάνατόν σου, ψυχὴν λαβοῦσα ἔσπευσε νὰ σοὶ δώσῃ δι' εὐγνωμοσύνης τῆς τὴν τελευταίαν χαρὰν τὴν ὁποίαν ἐδοκίμαζες ἐν τῷ βίῳ σου

Σὺ δέ, ὦ μακαρία ψυχὴ, τοῦ πολυκλαῖστον νεκροῦ ἔχουσα τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ὅλης κοινωρίας, ὑπὲρ ἧς ἐπὶ τοσοῦτον ἐμόχθησας, ἔχουσα τὸν ἔπαινον τῆς ἐκκλησίας, ἧς ἐγένου πιστὸν καὶ ἀρωσισμένον μέλος, ἔχουσα τὴν εὐλογίαν καὶ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν μνήμην ἀνεξάλειπτον τῶν ὑπὸ σοῦ εὐεργετηθέντων, ἀπελθε εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς, ἵνα εὐρῆς ἐκεῖ ἡτοιμασμένον σοὶ τόπον ἀναπαύσεως δεομένη παρὰ τῷ θρόνῳ τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, ὅπως παρηγορήσῃ καὶ ἐνισχύσῃ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς καρτερίας τὴν ἀποφρανωθεῖσαν οἰκογένειάν σου παρηγορομένη ἐπὶ τῇ προώρῳ στερήσει σου.

Πάντες δὲ ἄς ἀναφωνήσωμεν

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ....

Μαῦρε, σκληρὸ, ἀπαίσιε γιατί ποθεῖς μαυρίλα ἀντὶ τῶν φώτων τῆς αὐγῆς μὲ ὄνειρα ποιῶν; Γιατί τὸν εὐεργέτη μας δεινῶς νὰ ἀποσπάσῃς, καὶ μᾶς ἀφίνεις μοναχοὺς εἰς τῆς ζωῆς τὰς φάσεις;

Σὲ πένθος ἀπροσδόκητο ἀσπλάγχχνως μᾶς βυθίζεις, τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ καὶ τὸ κοινὸν γκρεμίζεις... Ἔσβυσες τὸν ἀστέρα τοῦς κι' ἐμείνανε στὰ σκότη π ο ο ὡς δὲν ἐλυπήθηκες Βαλλιάνου μας τὴ νεότη! ΠΟΣΩΣ δὲν ἐλυπήθηκες δημιουργίας πνεῦμα παρὰ μᾶς τὸ ἐστέρησες μ' ἓνα σου μόνο νεῦμα!

Θεὸν προβάλλῃ ἄρᾳ γε παρόμοιο ἀστέρει παρηγοριὰ πραγματικὴ εἰς τὸ κοινὸ νὰ φέρῃ; Εἶμαι ἀπαισιόδοξος, δὲν θέλω ν' ἀληθῆψω, ἐλιθυμῶ στὰς ἀρετὰς καὶ ἄλλον νὰ ἐμβλέψω καὶ τέλος πάντων φαινωῶς τὴ χώρα νὰ φωτίσῃ, σὶν ἔλλειψι Χριστοφόρου παρηγοριὰ νὰ χύσῃ!

Μὲ τοὺς Ἀγγέλους βροῖσκεσαι ὡς, Ἀγγελε, σοῦ πρέπει κι' ἡ ἀγαθὴ σου ἡ ψυχὴ τὸν πόνο μας τὸν βλέπει, κι' ὀφείλει τὸ ταχύτερον τὸ Θεοῦ νὰ ἱκετ' ψῆ καὶ βάλσαμον περήγορον στὸν οἰκόν του νὰ πέμψῃ καὶ ταυτοχρόνως στὸ κοινὸν ὁποῦ τὸ βοηθοῦσες καὶ σὰν παιδί τῶν σπλάγχχνων Σου Ἐοῦ τὸ ἀγαποῦσες.

Τὸ πνεῦμά Σου, ναί, πρόθυμο σὶ τὴ γῆ θὰ ἀτενίσῃ καὶ ἄλλους φιλανθρώπους μας ἀπλέτως θὰ φωτίσῃ. Τὸ ὄνομά σου τὸ γλυκὸ κανεῖς δὲν θὰ ξεχάσῃ θὰ μένῃ σὶ τὴν ἐνθύμησι ὡς πρότυπον ἐν πλάσει. Κοιμήσου τὸν οἰώνιον κανεῖς δὲν σ' ἐνογλαεῖ, κάθε φτωχὸς τὴ θύρα Σου θὰ παύσῃ νὰ φυλάῃ. Τὸν λόγον τώρα τελευτῶ μὲ ὑστατόν μου χαῖρε, φρόντισε ἐκ τῶν Οὐρανῶν παρηγοριὰν φέρε!

Αἰωνία Σου ἡ μνήμη

Καὶ ἤδη περατοῦντες τὴν περιγραφὴν ἡμῶν ἀναφωνοῦμεν καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων « αἰωνία σου ἡ μνήμη » ἀναμνησκόμενοι παρηγορητικώτατα ὅπως ἀ-

κουσιῶς ἐνδὸς συγκινητικώτατου τετραστίχου νεωτέρου ἑλληνοποιητοῦ λέγοντος ἀκριβῶς κατ' ἔννοιαν καὶ περὶ τοῦ μεταστάντος πολυτίμου εὐεργέτου τοιαῦτα.

« Ὁ χρόνε, ἐὰν ἀπληστος πρὸς τὴν ζωὴν παλαιῶν βροχᾶσαι ὅπου καλλονή, χάρις καὶ ἀγαθότης, ἀλλ' ἴστασαι μετὰ μικρὸν ἐπὶ μαρμάρου κλαίων! πέραν ὑπάρχει ὁ Θεὸς καὶ ἡ Αἰωνιότης! »

ΔΙΓ' ΑΠ' ΟΔΑ

— Ἐλλείπει χώρου τὸν λόγον τοῦ μαθητοῦ Δ. Τάξεως Γυμν. Κεραμιῶν κ. Διονυσίου Στ. Τζαννετάτου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές, καθὼς καὶ τὸ ποίημα τοῦ συνεργάτου μας « Χωριότη ».

— Ἡ κ. Κάτε Α. Γιαννουλάτου μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς κ. Ἀντζουλέτας Γ. Δικταρδοπούλου ἐπισκεψθεῖσαι τὸ Ὀρφανοτροφεῖον ἐδώρησαν ἀνὰ 500 δρχ. ἐκάστη διὰ νὰ ἀγερασθῶσι βιβλία τῶν παιδιῶν.

— Ἀντὶ στεφάνου ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἀειμνήστου Χ. Βαλλιάνου κατέθεσαν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὀρφανοτροφείου « ὁ Σωτήρ », ὁ μὲν Σπυρ. Ε. Ἰγγλέσης δρχ. 500, ὁ δὲ Νικόλαος Δικταρδόπουλος καὶ Νικόλαος Ρουσόλυμος (Μασσαλίας) ἀνὰ δρχ. 1.000 ἕκαστος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς συμμερισθέντας τὴν λύπην μας ἐπὶ τῷ σκληρῷ καὶ ἄωρῳ θανάτῳ τῆς προσφιλοῦς μας Δέσποινας, ἐκφράζομεν τὰς θερμότερας τῶν εὐχαριστιῶν μας.

Αἱ οἰκογένεια

Ραζῆ, Βασιτάδου καὶ Κουέντσανη

Ἡ Οἰκογένεια Διονυσίου Ἰγγλέση εὐχαριστεῖ θερμῶς τοὺς μετασχόντας εἰς τὸ πένθος αὐτῆς.

Οἰκογένεια Δ. Ἰγγλέση

—οο—

→ Τὸ φωτογραφεῖον Β. Πετράτου δὲν ρεκλαμάρεται μὲ λόγια ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ἐκτεθειμένα ἔργα τοῦ.

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ Θ. ΛΑΥΡΑΓΚΑΣ

Διπλωματοῦχος τῆς Παιδιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων δέχεται ἀσθενεῖς εἰς Λεξούριον καὶ Ἀργοστόλιον.

Πληροφορίαι ἐν Ἀργοστολίῳ Φαρμακείον Γερ. Δρακοπούλου.

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα « ΤΕΛΩΝΙΟΝ »

Ἐπὶ τῷ πρόωρῳ θανάτῳ τοῦ σεβαστοῦ εὐεργέτου Χριστοφόρου Βαλλιάνου αἰσθανόμεθα ἐπιβεβλημένον καθήκον νὰ ἐκφράσωμεν τῇ βαρυστασίῳ οἰκογενείᾳ τοῦ τὰ πλέον θερμὰ καὶ ἐγκάρδια συλλυπητήριά.

(Οἱ μαθηταὶ τῆς Τετάρτης Τάξεως Γυμνασίου Κεραμιῶν)

Ἀφιερῶται τῇ ἀδελφῇ Δέσποινα Ραζῆ

Καὶ τί νὰ γράψω Δέσποινα Στὸν τάφον σου ἐπάνω; Μόνον δυὸ λέξεις εἰμπαρῶ ὅτι σὲ ἀγαπῶ καὶ δὲν θὰ σὲ ξεχάσω. Θὰ φύγω ἀδελφοῦλα μο μακριὰ πολὺ μακριὰ καὶ πᾶν σὶ τὴν καρδιά σου φέρω γιὰ τὸ βάθειά. Τὰ εἰκοσιτρία χρόνια σου τώρα τὸ χῶμα γαίρει καὶ σὶ τὴν καρδιά δλων μας ἐβύθισες μαχαίρι.

Ἡ ἀδελφὴ

Ἑλένη Κουέντσανη

—οο—

Μετέστησαν ἐπίσης εἰς τὰς Οὐρανίους Μονὰς οἱ Δέσποινα Μ. Ραζῆ καὶ Διονύσιος Ἰγγλέσης, ὧν τοὺς οἰκείους συλλυπηόμεθα εὐχόμενοι τὴν ἐξ Ὑψους παρηγοριάν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ Ἰδιοκτήτης—διευθυντῆς τοῦ Φιλολογικοῦ Περιοδικοῦ « ΗΩΣ » Ζακύνθου, μᾶς παρακαλεῖ δι' ἐπιστολῆς του νὰ δηλώσωμεν, ὅτι ἀπεχώρησε τῆς διεύθυνσεως καὶ ὑπευθύνου συντάξεως τῆς ἐκεῖ ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου « Λομβάρδος » « Ἀναγέννησις ».

Τὸ Νέον Λαχειοφόρον Δάνειον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ ὅτι ἐβδόμη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Νομοθετικὸν Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῦ τὸ Νέον Λαχειοφόρον Δάνειον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῶν 200.000.000 ἀπὸ τῆς φορολογίας τῆς καθαρῆς προσόδου.
Ὁ φόρος κυκλοφορίας δὲ πληρώνεται ἀπὸ εὐθείας παρὰ τῆς Τραπεζῆς.
Εἰς τοὺς ἐγγυημένους εἰς τὸ Δάνειον τοῦ ὁ τόκος ἀναλογεῖ τοῦ καθαρῆς.
Τρέψετε νὰ ἐγγυηθῆτε τὸ Νέον Δάνειον.